

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали XI Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

25 квітня 2024 року

Полтава – 2024

4. Про культуру | від 14.12.2010 № 2778-VI (rada.gov.ua)
5. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1004-18#Text>
6. Українська культура та реалізація державної політики в культурній сфері: Аналітичний звіт Міністерства культури і туризму України за 2005 рік. – Київ, 2006. – С. 107.
7. Статут Великобагачанської дитячої музичної школи ім. Ф.Д. Кушнерика виконавчого комітету Великобагачанської селищної ради Миргородського району полтавської області (нова редакція) від 30 серпня 2022 року
8. <https://www.ukrinform.ua/rubric-presshall/2171392-mistecki-skoli-v-umovah-decentralizacii-osnovni-riziki-ta-slahi-ih-zapobiganna.html>
9. «Мистецтво в школі» – Основа, Харків, 2009 – травень, С. 4.
10. Нагребецька І. Музика... поза місцевим законом. – Уряд. кур'єр. –2005.– 11 серп.

*Руденко Ольга Мстиславівна,
Чернігівський національний технологічний університет
професор кафедри менеджменту
доктор наук з державного управління, доцент
Мирошниченко Аліна Іванівна
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»,
кандидат наук з державного управління*

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Війна накладає свій відбиток на всі сфери суспільного життя в Україні, але особливо суттєвим є вплив на розвиток громадянського суспільства та захист прав громадян. Перш за все необхідно відзначити, що саме війна активізувала громадянське суспільство в Україні для реагування на нові виклики та об'єднання проти ворога та вирішення питань на які у держави не вистачає ресурсів.

Після початку повномасштабного російського вторгнення в 2022 році український уряд взяв на себе більше відповідальності за захист свої громадян. Роль громадянського суспільства активно зростає, населення покладає на нього більше надій ніж це буває в інших державах, де не відбуваються військові конфлікти.

Війна призводить до серйозних викликів для громадських організацій та активістів в Україні, але не дивлячись на це громадянське суспільство в Україні продовжує виступати активним учасником соціального життя та захисником прав людини. До позитивних змін в роботі громадських організацій можемо віднести підвищення співпраці між ними, зростання спільних ініціатив для допомоги українцям. Також варто відзначити, що сьогодні громадяни більше довіряють уряду, один одному та в цілому структурі громадянського суспільства і поступово ця довіра та очікування зростають.

Після початку війни громадські організації почали на різних рівнях вирішувати проблеми, з якими зіткнулася наша держава:

– «Антикорупційний штаб» створив проєкт «Карта руйнувань і відновлення», де збирається інформація про пошкоджені об'єкти та роботи з відновлення;

– Київська школа економіки та інші українські організації запустили проєкт «росія заплатить» для фіксації завданих Україні;

– Коаліція RISE Ukraine спільно з державними органами створила національну цифрову екосистему для підзвітного управління відбудовою DREA, яка допомагає відслідковувати реконструкційні проєкти;

– «Детектор медіа» створив «Дошку ганьби», де вони ведуть облік компаній, які залишилися працювати в росії після початку агресії в Україні та розповсюджують дезінформацію;

– Лабораторія цифрової безпеки працювала над проєктом закону «Про медіа», який сприяє наданню Україні статусу кандидата на вступ до Євросоюзу.

– Інститут законодавчих ідей працював над зміною способу розподілу коштів з Фонду ліквідації наслідків збройної агресії та нарахування компенсацій в рамках ініціативи «e-Відновлення».

Основними способами, якими НУО допомагають у відновленні, є:

– організація громадських заходів;

– збір та поширення інформації;

– проведення досліджень;

– навчання людей на тренінгах [1].

Не варто забувати про роль громадянського суспільства у забезпеченні гуманітарної допомоги та підтримці постраждалих від військових дій. Незважаючи на складні умови, громадські організації та волонтерські групи активно працюють на передовій, надаючи медичну, гуманітарну та психологічну допомогу та підтримку місцевим жителям. Їхня робота відіграє важливу роль у забезпеченні основних потреб людей та збереженні гідності в умовах війни.

Не менш важливою є стійкість громадянського суспільства України в умовах війни, адже не зважаючи на всі труднощі та виклики громадянське суспільство виявляє високий рівень мобілізації та солідарності. Люди об'єднуються задля захисту своїх прав, підтримки постраждалих та ветеранів війни. Це свідчить про важливість незамінності громадянського суспільства в будь-яких умовах.

Уряд та міжнародні партнери також мають відігравати активну роль у підтримці громадянського суспільства в Україні. Забезпечення безпеки для активістів, фінансова та технічна підтримка громадських організацій, а також сприяння у створенні умов для діалогу та врегулювання конфлікту – це ключові завдання, які стоять перед урядом та міжнародним співтовариством.

Громадянське суспільство в Україні відіграє важливу роль у забезпеченні стабільності, розвитку та захисті прав людини в умовах

війни. Його активність та стійкість є невід’ємною частиною демократичного розвитку країни

Література:

1. Офіційний веб-сайт Інститут аналітики та адвокації URL: <https://iaa.org.ua/articles/civil-society-development-in-times-of-war-recommendations-for-international-partners/>

Салюк-Кравченко Олександр Олексійович

кандидат економічних наук, докторант кафедри публічного адміністрування, Міжрегіональна Академія управління персоналом,

e-mail: bankir888@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0002-8404-1138>

РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РЕФОРМУВАННЯМ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Цікаве дослідження в порівняльному контексті розвитку енергетичних систем держави, яке по своєму змісту близьке для України в недалекому майбутньому стратегічному розвитку в єдиній енергетичній системі країн ЄС, проілюстроване науковцями Д. Паламарчук та Н. Паламарчук, які констатують, що енергетична політика Польщі враховує сучасні тенденції розвитку та відповідає національним інтересам країни. У цілому слід відмітити, що вона зорієнтована на задоволення основних енергетичних потреб країни, враховує ситуацію на ринку праці та структурні зміни національної економіки. Основними складовими енергетичної політики Польщі на сучасному етапі світового розвитку є: розвиток альтернативної та атомної енергетики, зростання енергоефективності, розвиток відновлюваних джерел енергії, скорочення використання вугілля, технологічна модернізація енергетичної сфери, диверсифікація джерел та напрямів енергопостачання – все це має дати кінцевий результат у вигляді поліпшення якості повітря та зменшення негативного впливу на навколишнє середовище. На регіональному рівні передбачено енергетичний розвиток з врахуванням потреб регіонів, а також особливі умови для маржинальних регіонів. Фінансування реалізації енергетичної політики Польщі передбачає поєднання національних інвестиційних ресурсів та ресурсів ЄС [1].

Якщо до питання реформування енергетичного сектору підійти глобально, з точки зору формування кінцевого продукту у формі адаптивної моделі енергетичної безпеки держави в контексті забезпечення безпеки паливно-енергетичного комплексу України як ключовим елементом національної безпекової стратегії, доволі влучним буде твердження висловлене науковцями І. Семенець-Орловою, І. Сервецьким та І. Куташевим, що гібридна війна на території України як класичний прояв російської стратегії військово-силового рішення міждержавних відносин вимагає радикального перегляду теоретичних засад націона-